

Een rood sjaaltje zorgde ervoor dat ze mijn aandacht kreeg.

Ik had direct door dat het een zij was. Haar elegante loop was een heel ander aanzicht dan de waggelgang van Ozzie.

Ik probeerde direct contact te leggen door even tussen haar poten te snuffelen zodat ik er van overtuigd was dat het geen verwijfde man was. Een automatische reactie zorgde ervoor dat ik klem kwam te zitten

In mijn ooghoek zag ik nog net hoe mijn omstanders zich verkneukelden om mijn onhandigheid

In diepe schaamte baande ik me een weg achter de veelvoudige benen om even van dit voorval te herstellen

De riem werd overhandigd aan mijn baasje en samen liepen we het pad omhoog

Het was mooi hier. Overal groen en vol met geuren.

Ik liet me even zakken en een plas verlied mijn lichaam. Het rode sjaaltje was nog zichtbaar in het hoge gras. Ik zocht langzaam toenadering maar dat werd nog niet geapprecieerd. Schuchter sprong ze een stuk achteruit. We vervolgden de wandeling tot er een eind leek te komen aan het pad.

Niet verwacht liet het 'rode sjaaltje' toch nog een hoopje vallen. De geur kwam me tegemoet.

Varkensvlees met groente..... onmiskenbaar!!!

Plotseling hoorde ik een naam die ik eerder had gehoord. Becky...

Ik moest even mijn geheugen raadplegen, die vol zat met verschillende laatjes , gevuld met 12 jaar levenservaring

De laatjes vlogen open en mooie herrinneringen ontsnapten. Ik zag de eerste ontmoeting met Ozzie. Ik woonde toen nog in een roedel van 15 honden. Dat was een drukke tijd. Elke dag moest ik mijn best doen om genoeg voedsel te vergaren. De bakken werden in een rij neergezet en de tuindeur werd geopend. Als een stofwolk stormden we met zijn allen op de bakken af. Wie het laatste kwam had pech en kon zich nog verheugen op de laatste likjes die waren overgebleven. Ik had me hierin verdiept en kwam tot de conclusie om al bij de tuindeur te gaan liggen lang voordat deze geopend zou worden. Dat zorgde ervoor dat ik iedere avond voldaan in slaap viel. Er was meteen een klik met Ozzie, terwijl anderen grommend langs hem liepen. Gefrustreerde reuen, ging er door me heen. Bij mij hebben ze nooit een kans gekregen. Meerdere malen lagen ze op de loer. Ze konden al dagen mijn komende loopsheid voorspellen. Als makke schapjes drentelden ze om me heen. Elk van hen dacht dat ze wel een kans zouden maken. Ik liet ze tot kort bij me komen. Met mijn staart omhoog verspreidde ik de lekkerste geuren.

Op de dag dat de loopsheid zich doorzette, en ze ervan overtuigd waren dat ze eindelijk hun daad konden verwezenlijken, ging ik een ander gedrag vertonen.

Als een kat gromde, blies ik om mijn o zo begeerlijke achterlijf te beschermen. In het begin waren ze stom verbaasd. Ze hadden een makkelijke prooi verwacht en nu werden ze voor hun lange wachten niet beloond. Het werd een dagenlange strijd die ik bijna verloren had. Op een opbehaakt ogenblik had ik de grootste van de roedel niet zien aankomen.

Ik lag rustig op de grond uit te puffen van een lange wandeling.

Bijna te laat voelde ik een warme bries onder mijn staart. Mijn eerste gedachte was dat ik in deze hitte genoot van wat afkoeling. Mijn gedachten waren hiermee nog bezig toen ik iets vreemds voelde.

Plotsklaps realiseerde ik me dat die bries een andere bedoeling had. Als een blad dat van een boom vliegt en de natuur in vlucht, zo botte ik op en baande me een weg door de roedel.

Vol ongeloof lag de reu verstomd en realiseerde zich dat hij zijn daad niet had kunnen volbrengen. Hij stoof omhoog met zijn neus in de lucht. Ik zag dat hij me in het vizier had. Even in paniek zoefde ik tussen de roedel tot dat ik het hondenluik zag dat open stond.

Tussen de roedel kwam het luik steeds dichterbij. In korte nabijheid voelde ik de geur van drang van de reu. Nog een paar meter te gaan. Een korte snelle sprint zorgde ervoor dat ik het luik bereikt had. Ik maakte me klein omdat ik wist dat niet iedereen hierdoor pastte. Ik voelde een wind vlak achter me. Het luik was ik gepasseerd en ik trok zo snel als ik kon mijn billen naar mij toe. Zonder om te kijken wist ik dat ik safe was. Een harde klap en gekraak van hout zorgde ervoor dat de reu een luid gekerm ten gehore bracht

Voorzichtig draaide ik me om. Een grijs maakte meester van me. Daar lag hij dan. De ene helft in de kamer en met de andere aan de buitenkant. Met alle macht probeerde hij zich uit deze hachelijke situatie te redden

Helaas lukte hem dat niet wat voor mij een opluchting was. In mijn ooghoek zag ik hoe de andere teven zich verkneukelden

De dagen erna liep hij met een boog om mij en de andere teven heen

Het was te zien dat deze loopsheid deze keer aan hem voorbij zou gaan